

DECIZIA nr. 840 din 27.12.2013 privind solutionarea
contestatiei formulata de **IG**, cu domiciliul in, Bucuresti,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. adr1/2013

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata cu adresa nr.2013, inregistrata sub nr. adr1/2013 de catre Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale Bucuresti cu privire la contestatia IG din Bucuresti.

Obiectul contestatiei, inregistrata la organul vamal sub nr. contes1/2013 il constituie Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. decv/2013, comunicata sub semnatura in data de2013 si somatia nr. som1/2013.

Prin decizia nr. decv/2013 organele vamale au stabilit in sarcina contribuabilului IG drepturi vamale in cuantum total de **OVT lei**, din care:

- OV1 lei taxe vamale;
- OV2 lei accize;
- OV3 lei TVA;
- OVT2 lei dobanzi si penalitati de intarziere aferente.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de IG.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin contestatia formulata IG sustine ca a fost obligat la plata sumelor stabilite prin decizia de regularizare atacata intrucat nu a introdus niciodata in tara tigarete prin operatiuni de import, pe care sa le sustraga de la plata taxelor vamale incorect stabilite. De asemenea, nu datoreaza TVA deoarece in calitate de persoana fizica nu este platitor al acestei taxe, specifica societatilor comerciale.

In ceea ce priveste dobanzile si penalitatile de intarziere, acestea trebuiau calculate dupa data comunicarii deciziei de impunere pentru sumele de baza, respectiv data de xx.yy.2013, data scadentei, si nu de la o data stabilita arbitrar de institutia fiscala.

II. Urmare adresei Directiei Generale de Politie a Municipiului Bucuresti, Politia Sectorului 3, Sectia 23 Politie nr. poli1/2013 organele vamale au procedat la calculul prejudiciului creat bugetului de stat de catre IG prin detinerea a X pachete tigari si au stabilit in sarcina acestuia obligatii vamale in cuantum total de OVT lei.

III. Fata de constatările organelor vamale, susținerile contestatarului, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se țin următoarele :

3.1. Referitor la taxele vamale, accizele și TVA în suma de OVT1 lei

Cauza supusă soluționării este dacă o persoană fizică datorează taxe vamale, accize și taxa pe valoarea adăugată pentru țigăretele introduse neregulamentară pe teritoriul vamal al Comunității.

In fapt, din adresa Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, Poliția Sectorului 3, Secția 23 Poliție nr. poli1/2013 reiese că numitul IG a fost depistat de organele de poliție în data de 22.01.2013 detinând un număr de X de pachete țigărețe marcele Viceroy, Monte Carlo, Pall Mall, Doina, cu marcaje fiscale de Ucraina și Republica Moldova și fără documente de proveniență, respectiv documente care să ateste că pentru aceste țigărețe au fost achitate drepturi de import dat fiind originea lor extracomunitară.

În baza acestei adrese organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale București au stabilit în sarcina contribuabilului IG datoria vamală de import aferentă celor X de pachete țigărețe ce nu aveau marcaje fiscale românești și care au fost sustrate de la supravegherea vamală, în temeiul art. 63, art. 224 și art. 225 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

În consecință, prin decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. decv/2013 au calculat o valoare în vamă de V lei în conformitate cu Nota internă STV nr., pe baza căreia au stabilit obligații vamale principale în suma de OVT1 lei, din care OV1 lei taxe vamale, OV2 lei accize și OV3 lei TVA.

Prin contestația formulată domnul IG nu contestă faptul că a fost depistat în data de 22.01.2013 având asupra sa X de pachete țigărețe, dar susține că nu are calitatea de importator și de platitor de TVA.

In drept, referitor la taxele vamale, potrivit art. 224 și art. 225 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 224. – (1) **Datoria vamală la import ia naștere și prin:**

a) introducerea ilegală pe teritoriul vamal al României a mărfurilor supuse drepturilor de import;

b) introducerea ilegală a mărfurilor pe teritoriul vamal al României dintr-o zonă liberă sau antrepozit liber aflat pe teritoriul României. În sensul prezentului articol, introducerea ilegală reprezintă orice introducere care încalcă dispozițiile art. 64-67 și art. 195 lit. b).

(2) Datoria vamală se naște în momentul în care mărfurile sunt introduse ilegal.

(3) Debitorii sunt:

a) persoana care introduce ilegal mărfurile în cauză;
b) orice persoană care a participat la introducerea ilegală a mărfurilor și care știa sau ar fi trebuit să știe că o astfel de introducere este ilegală;

c) orice persoană care a cumpărat sau a deținut mărfurile în cauză și care știa sau ar fi trebuit să știe, în momentul achiziționării sau primirii mărfurilor, că acestea au fost introduse ilegal”.

“Art. 225. – (1) **Datoria vamală la import ia naștere și prin sustragerea de sub supraveghere vamală a mărfurilor supuse drepturilor de import.**

(2) Datoria vamală se naște în momentul sustragerii mărfurilor de sub supraveghere vamală.

(3) Debitorii sunt:

a) persoana care a sustras mărfurile de sub supraveghere vamală;
b) orice persoană care a participat la această sustragere și care știa sau ar fi trebuit să știe că mărfurile au fost sustrate de sub supraveghere vamală;

c) orice persoană care a cumpărat sau a deținut mărfurile în cauză și care știa sau ar fi trebuit să știe, în momentul achiziționării sau primirii mărfurilor, că acestea au fost sustrate de sub supraveghere vamală;

d) după caz, persoana care trebuie să execute obligațiile care rezultă din depozitarea temporară a mărfurilor sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate acele mărfuri”.

În ceea ce privește TVA și accizele armonizate, conform art. 126, art. 131, art. 206², art. 206⁵ și art. 206⁶ și art. 206⁷ din Legea nr. 5710/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 126. – (2) Este, de asemenea, **operațiune impozabilă și importul de bunuri efectuat în România de orice persoană**, dacă locul importului este în România, potrivit art. 132²”.

“Art. 131. – **Importul de bunuri reprezintă:**

a) intrarea pe teritoriul Comunității de bunuri care nu se afla în libera circulație în înțelesul art. 24 din Tratatul de înființare a Comunității Europene [...]”.

“Art. 206². – **Accizele armonizate**, denumite în continuare accize, sunt taxe speciale percepute direct sau indirect asupra consumului următoarelor produse:

a) alcool și băuturi alcoolice;
b) **tutun prelucrat**;
c) produse energetice și electricitate”.

“Art. 206⁵. – **Produsele accizabile sunt supuse accizelor la momentul:**

a) producerii acestora, inclusiv, acolo unde este cazul, la momentul extracției acestora, pe teritoriul Comunității;

b) importului acestora pe teritoriul Comunității”.

“Art. 206⁶. – (1) Accizele devin exigibile în momentul eliberării pentru consum și în statul membru în care se face eliberarea pentru consum.

(2) Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în statul membru în care are loc eliberarea pentru consum”.

“Art. 206⁷. – (1) În înțelesul prezentului capitol, eliberarea pentru consum reprezintă:

a) ieșirea produselor accizabile, inclusiv neregulamentară, dintr-un regim suspensiv de accize;

b) **deținerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize pentru care accizele nu au fost percepute în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol;**

c) producerea de produse accizabile, inclusiv neregulamentară, în afara unui regim suspensiv de accize;

d) importul de produse accizabile, chiar și neregulamentară, cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize;

e) utilizarea de produse accizabile în interiorul antrepozitului fiscal altfel decât ca materie primă”.

De asemenea, conform art. 202 și art. 233 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2913/1992 de instituire a Codului vamal comunitar:

“Art. 202. – (1) O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

a) introducerea ilegală pe teritoriul vamal al Comunității a marfurilor supuse drepturilor de import sau

[...]

(2) Datoria vamală se naște în momentul în care marfurile sunt introduse ilegal.

(3) Debitorii vamali sunt:

- persoana care introduce ilegal astfel de marfuri;

- orice persoană care a participat la introducerea ilegală a marfurilor și care știa sau ar fi trebuit să știe în mod normal că o astfel de introducere este ilegală;

- orice persoană care a dobândit sau detinut marfurile în cauză și care știa sau ar fi trebuit să știe, în mod normal, în momentul achiziționării sau primirii marfurilor, că ele au fost introduse ilegal”.

“Art. 233. Fără a aduce atingere dispozițiilor în vigoare cu privire la prescrierea unei datorii vamale și la imposibilitatea de a o recupera în cazul insolvenței debitorului constatate pe cale judecătorească, o datorie vamală se stinge:

[...]

d) în cazul în care marfurile pentru care a luat naștere o datorie vamală în conformitate cu art. 202 sunt puse sub sechestru la introducerea lor neregulată și confiscate simultan sau ulterior.

În caz de sechestru și confiscare, datoria vamală se consideră, totuși, în scopul respectării legislației penale aplicabile infracțiunilor vamale, a nu fi fost stinsă dacă, în conformitate cu legislația penală a unui stat membru, drepturile

vamale servesc ca baza pentru stabilirea sanctiunilor sau daca existenta unei datorii vamale determina inceperea urmaririi penale”.

Din prevederile legale sus-mentionate reiese ca, in cazul bunurilor introduse pe teritoriul Comunitatii Europene dintr-un stat tert se datoreaza de catre persoana care le introduce sau le detine, indiferent de statutul acesteia, in mod obligatoriu accize armonizate si taxa pe valoarea adaugata, la care se adauga si taxele vamale aferente.

In speta, contestatarul IG a fost depistat de organele de politie avand asupra sa X pachete de tigarete de origine extracomunitara (cu timbre din Ucraina si Republica Moldova) pentru care nu a putut face dovada achitarii drepturilor vamale, motiv pentru care datoreaza obligatiile vamale stabilite in sarcina prin decizia de regularizare nr. decv/2013.

Sustinerea contestatarului IG in sensul ca nu datoreaza taxe vamale si TVA intrucat nu a realizat operatiuni de import si nu are calitatea de platitor de TVA este vadit neintemeiata, in conditiile in care, pe de o parte, conform art. 224 alin. (3) lit. c) din Codul vamal, **debitor al datoriei vamale este orice persoana care a cumparat sau a detinut bunuri si care stia sau ar fi trebuit sa stie ca acestea au fost introduse ilegal pe teritoriul vamal al Uniunii, cum este cazul contestatarului care a fost descoperit de organele de politie in posesia unor pachete de tigarete cu timbre din Ucraina si Republica Moldova**, iar pe de alta parte, conform art. 126 alin. (2) din Codul fiscal, **importurile de bunuri sunt supuse TVA indiferent de calitatea persoanei care le realizeaza, dovada fiind sintagma “orice persoana”, spre deosebire de operatiunile prevazute la art. 126 alin. (1) din Codul fiscal care, intr-adevar, sunt conditionate si de calitatea persoanei.**

In ceea ce priveste aprecierea contestatarului in sensul ca taxele vamale nu au fost stabilite in cuantumul corect, se retine ca in decizia de regularizare contestata organele vamale au indicat pe larg temeiurile legale si modalitatea in care au determinat aceste obligatii (pozitia tarifara, cota aplicabila, modalitatea de stabilire a valorii in vama), fata de care contestatarul nu aduce nicio critica, simpla apreciere fara nicio motivare neavand nicio relevanta in solutionarea cauzei.

3.2. Referitor la accesoriile aferente in suma de OVT2 lei

Cauza supusa solutionarii este daca persoana fizica IG datoreaza accesoriile aferente obligatiilor vamaele principale, in conditiile in care in sarcina sa a fost retinut ca fiind datorat debitul stabilit prin decizia de regularizare contestata.

In fapt, pentru debitele principale stabilite prin decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal

nr. decv/2013 organele vamale au calculat si accesoriile aferente pentru perioada 22.01.2013-xx.yy.2013 in cuantum total de OVT2 lei, din care:

- OT1 lei dobanzi taxe vamale;
- OT2 lei dobanzi accize;
- OT3 lei dobanzi TVA;
- OT4 lei penalitati de intarziere taxe vamale;
- OT5 lei penalitati de intarziere accize;
- OT6 lei penalitati de intarziere TVA.

Prin contestatia formulata domnul IG sustine ca data scadentei debitului este data de xx.yy.2013 cand i-a fost comunicata decizia de regularizare si nu de la o data stabilita arbitrar de institutia fiscala.

In drept, in conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 si art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 119. - (1) **Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere**".

"Art. 120. - (1) **Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.**

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care sa stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv".

"Art. 120¹. - (1) **Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere datorata pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor fiscale principale.**

(2) Nivelul penalitatii de intarziere se stabileste astfel:

a) daca stingerea se realizeaza in primele 30 de zile de la scadenta, nu se datoreaza si nu se calculeaza penalitati de intarziere pentru obligatiile fiscale principale stinse;

b) daca stingerea se realizeaza in urmatoarele 60 de zile, nivelul penalitatii de intarziere este de 5% din obligatiile fiscale principale stinse;

c) dupa implinirea termenului prevazut la lit. b), nivelul penalitatii de intarziere este de 15% din obligatiile fiscale principale ramase nestinse.

(3) Penalitatea de intarziere nu inlatura obligatia de plata a dobanzilor".

In ceea ce priveste scadenta taxelor vamale se retine ca potrivit art. 224 alin. (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 224. – (2) **Datoria vamală se naște în momentul în care mărfurile sunt introduse ilegal**".

Pentru TVA si accize, momentul la care acestea se datoreaza este reglementat de art. 157 si art. 206⁵ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 157. – (3) **Taxa pentru importuri** de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, **se plătește la organul vamal în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import.** [...]”.

“Art. 206⁵. – **Produsele accizabile sunt supuse accizelor la momentul:**

- a) producerii acestora, inclusiv, acolo unde este cazul, la momentul extracției acestora, pe teritoriul Comunității;
- b) **importului acestora pe teritoriul Comunității**”.

Prin urmare, potrivit dispozițiilor legale antecitate, scadenta obligatiilor datorate pentru importul bunurilor nu este momentul in care organele vamale comunica debitorilor datoria vamala aferenta operatiunilor de import, asa cum eronat sustine contestatarul, ci momentul la care datoria vamala se naste, respectiv momentul in care bunurile sunt introduse ilegal pe teritoriul vamal al Uniunii. Cum, in speta, contestatarul IG a fost descoperit in data de 22.01.2013 avand asupra sa bunurile (pachetele de tigari) pentru care datoreaza datoria vamala, rezulta ca scadenta nu a fost stabilita arbitrar de organele vamale, ci in raport de informatiile disponibile furnizate de organele competente.

In consecinta, avand in vedere si cele retinute anterior prin prezenta decizie, potrivit carora contestatarul datoreaza taxele vamale, accizele si taxa pe valoarea adaugata stabilite de catre organele vamale, rezulta ca acesta datoreaza si accesoriile aferente, in virtutea principiului de drept accesorium sequitur principalae, motiv pentru contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata si pentru acest capat de cerere.

3.3. Referitor la somatia de plata

Cauza supusa solutionarii este daca organul de solutionare a contestatiei se poate investi cu analiza pe fond a cauzei, in conditiile in care contestatarul nu se indreapta impotriva unui act administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat in procedura administrativa.

In fapt, prin contestatia inregistrata la organele vamale sub nr. contes1/2013 contestatarul IG se indreapta impotriva somatiei de plata nr. som1/2013 emisa in dosarul de executare nr.

In drept, potrivit art. 145 si art. 172 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 145. – (1) **Executarea silita incepe prin comunicarea somatiei.** Daca in termen de 15 zile de la comunicarea somatiei nu se stinge debitul, se continua masurile de executare silita. Somatia este insotita de un exemplar al titlului executoriu”.

“Art. 172. – (1) Persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii.

[...]

(3) Contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege.

(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență.”

Având în vedere prevederile legale mai sus citate se retine ca organul de soluționare a contestației nu se poate investi cu soluționarea acestui capat de cerere intrucat competența materială de soluționare aparține instanței judecătorești.

Pentru considerentele ce preced și în temeiul art. 224 și art. 225 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, art. 126 alin. (2), art. 131 lit. a), art. 157 alin. (3), art. 206², art. 206⁵ și art. 206⁶ și art. 206⁷ din Legea nr. 5710/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 202 și art. 233 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2913/1992 de instituire a Codului vamal comunitar și art. 119 alin. (1), art. 120, art. 120¹, art. 145 alin. (1), art. 172 alin. (4) și art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare

DECIDE:

1. Respinge contestația formulată de IG împotriva deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. decv/2013, emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale București prin care s-au stabilit obligațiile vamale în suma de **OVT lei**.

2. Constata necompetența materială a Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București în soluționarea contestației împotriva somatției nr. som1/2013 emisă în dosarul de executare nr. 6939.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.